

نگرانی های انتخاباتی.

فضای سیاسی کشور در دومین ماه سال به شدت انتخاباتی است. اصولگرایان برای رسیدن به وحدت می کوشند و اصلاح طلبان به دنبال ارایه فهرست واحد هستند. هر دو جریان نیز نگرانی هایی خود دارند که به نوبه خود قابل توجه و حائز اهمیت است.

ماه ها قبل از انتخابات نیروهای سیاسی کشور در حال شکل دادن به آرایش انتخاباتی خود هستند، جلسات و نشست های انتخاباتی با بهانه یا بی بهانه برگزار می شود. در این بین برخی نیز با رصد کردن عملکرد یا اظهارات جریان رقیب سعی می کنند راهی برای پیروزی خود بیابند.

اصولگرایان رسیدن به وحدت را مهم ترین عامل پیروزی خود می دانند اما با مشکلات قابل توجهی برای دستیابی به این هدف مواجه هستند. جلسات با محوریت جامعیت همه طیف های این جریان را در بر نمی گیرد و وحدت با طیف نزدیک به احمدی نژاد نیز مورد وفاق با چهره های میانه رو نیست.

سوی دیگر ماجرا اصلاح طلبان هستند و تاکید بر استفاده از الگوی انتخابات ۹۲، الگویی که وقتی در کنار اظهارات رئیس جمهور و دولتی ها قرار داده شود از سوی جریان رقیب به شائبه دخالت دولت در انتخابات بدل خواهد شد.

حرف های حسن روحانی در پیام نوروزی نخستین بهانه اصولگرایان برای طرح این شائبه بود و ذره بین را از همان وقتی به دست گرفتند که رئیس دولت گفت «باید دست به دست هم دهیم، مجلسی را بسازیم که شایسته این ملت بزرگ ایران است و مجلس خبرگانی را بوجود آوریم که ثبات بیشتر برای کشور و آرامش بیشتر برای افکار عمومی جامعه ما بوجود آورد و این کار با همکاری یکدیگر امکان پذیر است».

مصاحبه های و اظهارات با مضمون ارایه فهرست از سوی دولت توسط برخی از نمایندگان هوادار دولت نیز این حواشی را جدی تر می کند. این در حالی است که محمد رضا تابش نماینده اصلاح طلب مجلس پیش از این به فرارو گفته بود: شان دولت دخالت در انتخابات نیست اما جریان اصلاح طلب و برخی نزدیکان به دولت از لحاظ فکری و سیاسی به هم نزدیک هستند.

دیگر چهره های اصلاح طلب نیز بارها تاکید کرده اند که هر گونه فعالیت سیاسی از سوی نزدیکان به دولت با رعایت چارچوب قوانین و در قالب حزب اعتدال و توسعه خواهد بود.

با این حال سخنان اخیر جهانگیری بهانه دیگری برای اتهام زنی به دولت شد. معاون اول دولت یازدهم چندی پیش در جمع اعضای شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی گفته بود «اگر مجلس خوبی شکل نگیرد کار دولت ناتمام خواهد بود»، برخی از چهره های اصولگرا نیز به این مساله واکنش نشان دادند. به عنوان مثال محسن رضایی درباره این اظهارات جهانگیری گفت که «هر نوع استفاده از ثروت و قدرت در انتخابات ممنوع است و حدود و وظایف آن را باید مجمع تصویب کند.»

غلامرضا مصباحی مقدم نیز این سخنان جهانگیری را تخلف انتخاباتی دانست. پرویز سروری، قائم مقام جمعیت رهپویان نیز با بیان اینکه «اظهارات نویخت درباره کار حزبی دولتمردان نگران کننده تر از سخنان جهانگیری است» گفت که «اگر در دولت های قبلی، تحریکات جناحی و حزبی می شد، به صورت پنهان صورت می گرفت و همه آن را نفی و رد می کردند، اما الان دولت این موضوع را علنا دارد ترویج می کند و می گوید عناصر مسوول دولتی می توانند کار حزبی در مقام دولتی خود انجام دهند.»

به نظر می رسد که مخالفان دولت فراموش کرده اند زمانی هم رییس جمهور وقت از میان نیروهای آن ها بود و جلساتی با چهره های شاخص اردوگاه اصولگرایی در پاستور - در آستانه انتخابات مجلس هشتم - تشکیل می داد.

اصولگرایان آن زمان حضور احمد توکلی، غلامعلی حدادعادل، حبیب الله عسگر اولادی، محمد رضا باهنر، صادق محصولی، حیدر مصلحی، علی کردان، مهدی چمران، محمد رضا رحیمی، علی زاکانی، حسین فدایی، محسن کوهکن و... را در جلسه ایی به میزبانی احمدی نژاد مشکوک نمی دیدند و شائبه دخالت دولت را طرح نمی کردند.

به هر حال انتقاد از اظهارات اسحاق جهانگیری معاون اول و حتی توضیحات محمدباقر نوبخت درباره آن، این نگرانی را ایجاد می کند که درگیری در راه است زیرا طرح اتهام مداخله دولت در انتخابات از سوی مخالفان دولت در عین حال که از قدرت جریان اصلاح طلب - به خاطر نزدیکی با دولت - می کاهد، به دولت نیز ضربه ایی کاری خواهد زد.

هشدارهای پیاپی در این خصوص، دولتی ها و جریان نزدیک به آن ها را نگران می کند که با نزدیک شدن به زمان انتخابات این فضاسازی های رسانه ایی جدی تر شود. رسانه های اصلاح طلب این گمانه زنی را مطرح می کنند که با نزدیک شدن به انتخابات بر میزان فشار سیاسی ناشی از تذکر و سوال در مجلس افزایش یابد.

جریان اصلاح طلب نیز این روزها نگرانی های خود را دارد. چهره های سرشناس این جریان مانند همه انتخابات های گذشته با چالش گذر از فیلتر رد صلاحیت ها مواجه هستند.

علاوه بر این اتهام مداخله دولت در انتخابات و عواقب پردازش این سناریو نیز می تواند به یکی از چالش های این جریان تبدیل شود.

از سوی دیگر ائتلاف و همراهی جریان اصولگرا با تندروها و نیروهای نزدیک به احمدی نژاد نیز احتمال ادامه تسلط افراطیون بر قوه مقننه را بیشتر می کند.

سال انتخابات است و این حرف و حدیث ها ناگزیر است اما انتظار می رود که نیروهای سیاسی کشور بر شکل دادن به آرایش سیاسی خود تمرکز کنند و سعی در تخریب رقیب نداشته باشند زیرا مسایلی چون ورود پول های کثیف به انتخابات، ناکارآمدی حزب در ساختار سیاسی کشور و مشکلاتی از این دست به قدر کافی نگران کننده است و مضاعف کردن مشکلات از احتمال شکل گیری مجلسی قوی، منطقی و کارآمد خواهد کاست.